

ע"פ 28854/12/16 - אחמד גמגם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 28854-12-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

אחמד גמגם
ע"י ב"כ עו"ד אבו לבדה

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום
15.11.16 בת"פ 58758-03-14.

כללי

1. אשמת המערער נקבעה על יסוד הודאתו, בהסדר טיעון, בעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. הוא הורשע ונדון למאסר על תנאי וחויב לחתום על התחייבות עצמית. הערעור מופנה כנגד ההרשעה וחומרת העונש.
2. ואלה המעשים: בעת בדיקה שגרתית שנערכה במחסום המנהרות ביום 6.12.11 לאוטובוס שהגיע מבית לחם, המערער סירב להישמע להוראות השוטרים, עוכב והוכנס לעמדה. המערער אמר לשוטרים כי אינו "סופר אותם" ואמר לשוטר נועם "היום או אני או אתה", דחף אותו בשתי ידיו והפילו לרצפה. נועם יצא מהעמדה, סגר את הדלת ונשען עליה כשהמערער נותר בתוך העמדה. המערער פתח את הדלת בעוצמה תוך שגרם לנפילתו של נועם על הרצפה וניסה לצאת מהעמדה.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול הרשעת המערער. לטענתו, המערער משתייך לקטגוריה של בגיר-צעיר במועד ביצוע עמוד 1

העבירה, שכן היה פחות מגיל 19. כמו כן, נטען כי בית משפט קמא יחס חומרה רבה לעבירה שביצע והתייחס אל המערער כמי שהודה בעבירה יותר חמורה. בית משפט קמא שגה גם בקבעו כי מדובר בעבירה מתמשכת, תוך שדחה את טענת ההגנה, לפיה מדובר בטעות רגעית וחד פעמית, המהווה מעידה חד פעמית, שכן למערער אין הרשעות קודמות ומעת ביצוע העבירה הוא לא היה מעורב באירוע פלילי מכל סוג. כמו כן, נטען כי יש להתחשב בחלופי הזמן מעת ביצוע העבירה. באשר לנזק שיגרם למערער כתוצאה מהרשעתו, נטען כי המערער החל ללמוד רפואה, אך הפסיק את לימודיו עקב מצבו הכלכלי, כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן, וכיום הוא לומד הוראה. לפיכך, הרשעתו עשויה לשלול ממנו את האפשרות לשילובו בעבודה מתאימה. עוד נטען כי בית משפט קמא שגה בדחותו את תסקיר שירות המבחן ללא נימוקים מספקים. נטען כי ההרשעה חוסמת את עתיד המערער אף ששירות המבחן המליץ על כך ואף שמדובר באירוע אחד ומאז חלפו שנים רבות והתנהגות המערער נורמטיבית והוגשה פסיקה התומכת בטענת הסנגור בדבר אי הרשעה.

המשיבה הדגישה כי החלטת בית משפט קמא אינה בלתי סבירה ועל כן אין מקום להתערב בה. נטען כי העבירה אותה עבר המערער הנה בעלת חומרה יתירה, ובמיוחד חמורות העובדות המתארות אירוע חמור. על כן, בית משפט קמא, שבחן את סוג העבירה ונסיבותיה, הגיע למסקנה כי אין מקום לאי הרשעה וכן הדבר באשר להעדר פגיעה קונקרטית במערער. בתסקיר שניתן בנוגע עם המערער מצוין כי המערער אמר שהנו לומד הוראה כיום עקב וכתוצאה מלחצו של אביו, ועל כן לא ברור כלל שהנו מתכוון לעסוק בכך. בית משפט קמא שקל את כל השיקולים הצריכים לעניין והחלטתו ראויה ונכונה. מכל אלה יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו יליד 25.3.1993, רווק, ללא עבר פלילי, מתגורר עם הוריו בבית חנינה, עובד כטבח במלון ולומד הוראה באוניברסיטת ביר זית. נסע ללימודי מכינה אקדמית ברוסיה, מתוך רצון להשתלב בלימודי רפואה, אך שב ארצה בחלוף שנה בשל קשיים כלכליים. הוא השתלב בעבודה בבתי מלון והחל בלימודי הוראה. פורט כי מתקשה להתמיד בהם והסביר כי החל בכך כתוצאה מדרישה של אביו ולא ממוטיבציה אישית שלו. המערער לקח אחריות חלקית ונטה לצמצם במשמעות התנהגותו הבעייתית, עמדתו קורבנית וגילה קושי לבחון את המניעים להתנהגותו. הומלץ להימנע מהרשעתו ולהטיל של"ץ בהיקף של 150 שעות.

דין

5. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים, גילו הצעיר, העדר עבר פלילי, חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה בשנת 2011, במהלכן לא נפתחו נגדו תיקים נוספים, חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה ועד שהוגש כתב האישום כשנתיים וחצי לאחר מכן, נסיבותיו האישיות המפורטות בתסקיר שירות המבחן והתסקיר החיובי שניתן בעניינו. מנגד, לחובת המערער יש להתחשב בכך שלאחר שהודה בהסדר הטיעון, האחריות שלקח על מעשיו בפני שירות המבחן היתה חלקית בלבד, תוך שהציג עמדה מצמצמת וקורבנית. כמו כן, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירה שביצע, בה עשה שימוש באלימות פעם אחר פעם ללא מורא מהחוק ומהשוטרים שסבבו אותו, תוך גרימת פגיעה פיזית לשוטר, שסבל מכאבים בידו כתוצאה מכך. הכלל הוא כי משהוכחה

אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. יחד עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה (ר': ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 341, 337 (1997)). לשם ביטול הרשעה אין די בחשש כללי וערטיילאי לפגיעה בעתידו של נאשם, אלא יש להוכיח פגיעה ממשית וקונקרטית שעלולה להיגרם לו בגין הרשעתו (ר': ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (2013); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (2013)). הרשעה בפלילים אינה שוללת מהמערער את האפשרות לעסוק בהוראה או בטבחות וממילא במקרה דנן לא הוכח כי הרשעתו של המערער תוביל לפגיעה חמורה בו. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ח סיוון תשע"ז, 12 יוני 2017, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד